

Buletin Informativ

Asociația Muzicală Forte Fortissimo

Eben Ezer 2012

În acest an s-au împlinit 18 ani de la primul festival al fanfarelor din România organizat de către dirijorul Petrică Frunzău, în Arad, la Biserica Baptistă Renașterea Micălaca. O perioadă a maturizării, cu suișuri și opinteli, dar cu un trend crescător în ceea ce privește obiectivul major, revigorarea mișcării muzicale a fanfarelor în Spațiul evanghelic din România, în special pentru copii și tineri. Acest moment de bilanț vrem să-l petrecem împreună, cei ce ați fost în mod constant alături de noi, doar ocazional, sau încă nu v-ați alăturat acestei mișcări cu caracter național, dar vreți să o faceți. Ne-am propus să investim în copii, tineri și, de ce nu, chiar și în adulții, care se consideră încă în măsură să învețe ce înseamnă să cânti într-o formație de fanfară, nu de puține ori alături de copii și nepoți. Cântarea de fanfară are deja în România evanghelică o tradiție de peste 100 de ani în mai multe localități din țară (Buteni Arad, Tulca Bihor, Cehei Sălaj, Curtici Arad, etc). În același timp formații apărute mai recent (Rădăuți, Filadelfia Suceava, Emanuel Oradea, etc) fac în egală măsură cinste prin seriozitate și calitatea interpretării, unui repertoriu care îmbină echilibrat tradiția (Traian Fărcaș, Sabin Sârbu, Florea Burcă, Ioan Bosa, Ghiță Moț, și alții) cu tranziția (Petrică Frunzău, Octavian Lunčan, Ioan G. Pop, Cornel Moldovan, Daniel Avram, Francisc Dobondi, Doru Oniță, și alții) și cu modernitatea, unde se remarcă o pleiadă de tineri cutezători, cu reale perspective de consacrare în domeniul aranjamentelor și adaptărilor pentru formații de fanfară în varii formule (Dan Moțocan, Puiu Munteanu, Florin Popa, Doru Lazăr, Romică Bujdei, Cristi Holerga, Liviu Foltuț, David Jurcă, Dan Maghiari, Doru Chifan, și alții nu mai puțin merituosi).

Tendențele actuale arată o diversificare a repertoriului, prin asimilarea unor lucrări din repertoriul Armatei Salvării, sau a altor surse nu mai puțin prestigioase, inclusiv autohtone (Daniel Șoimoșan, Daniel Mariș, Ionel Micula, Titus Tonea), în același timp cu o armonioasă îmbinare a tradiției cu modernitatea, făcând bucurie în egală măsură tuturor iubitorilor de muzică de fanfară (Victor Fărăgău, Cornel Bora, Petrică Turcaș, Ciprian Ilonca, Silviu Avram, Mircea Varga, Emilian Chibici, Viorel Netcă, Dan Miculiț, Eugen Drăgoi, Viorel Hanc, Gheorghe Ruscuț, Ioan I. Pop Cehei, Ștefan Olaru, Avram Oală, Gheorghe Dascaluic, Adrian Brâncovan, Nicu Roțcu,....).

Se adaugă la toți aceștia, cu o remarcă specială privind dăruirea lor, o mulțime de inimoși susținători și organizatori eficienți ai evenimentelor din cadrul mișcării Forte Fortissimo, fie că este vorba de festivaluri (locale, regionale, naționale sau memoriale, numărate la peste 100), tabere de vară, sau alte manifestări naționale sau internaționale (Bistrița, Lugoj, Buteni), cei mai reprezentativi fiind Solomon Cifor, Nelu Petrușan, Petru Popa, Sami Cojoc, Emil Rus, Andrei Szabo și mulți alții.

O remarcă specială în acest sens merită Liviu Foltuț proprietarul site-ului www.fanfare.ro, care, cu un profesionalism și dăruire exemplară, a găzduit știrile privind acțiunile Asociației Forte Fortissimo, promovând un repertoriu cu precădere aparținând tinerei generații, a organizat concursuri de

aranjamente, oferind cu generozitate piesele din concurs și din arhiva proprie atât pentru taberele de vară cât și pentru doritorii de noi aranjamente. Îi mulțumim din suflet și îl dorim pe mai departe alături de noi. Cel mai frumos omagiu adus modelului de festival de fanfare introdus și promovat de Asociația Forte Fortissimo îl găsim în prezentarea tuturor festivalurilor din România și diaspora, indiferent de organizatori (Forte Fortissimo, Spania, SUA, Bisericile Maghiare din România, Bisericile Adventiste, Asociația trompetiștilor din România). Redările video sunt de asemenea remarcabile, fiind o arhivă pentru cei ce vin după noi, și nu mai puțin o încântare pentru cei de acum.

Mulțumiri speciale se cuvin aduse înaintașilor în lucrarea cu fanfarele, pentru cărările drepte pe care le-au croit pentru noi și pentru cei ce vin după noi, în egală măsură în plan muzical cât și spiritual, și avem aici în vedere pe Marc Pui, Mișu Drâmbăreanu, Ilie Lazăr, Ștefan Redeș Cehei, Ghiță Bocănici, Ghiță Dragomir, Vasile Gâșu Rădești, Teodor Vesa Dieci, Ghiță Cicortaș și mulți mulți alții.

Mulțumiri sfinte, cu urări de sănătate, putere de muncă, și statornicie în credincioșie întregii echipe Forte Fortissimo, în mod special secretarului și prietenului tuturor membrilor asociației, Gheorghe Pop, un om de o aleasă simțire artistică și spirituală deopotrivă, preocupat de documente, resurse, organizare și mai ales relații de colaborare rodnică și eficientă. Lui Petrică Frunzău, îi mulțumesc pentru că a înțeles conceptul de festival de fanfare, i-a dat numele Forte Fortissimo, împreună cu echipa de tineri muzicanți de la Micălaca anilor 1995. Se cuvine o remarcă deosebită pentru munca asiduă și cu rezultate aparte în formarea de echipe de fanfariști (peste 20 de formații), în special tineri și copii, pentru repertoriul specific apreciat de către fanfarele din România. Taberele de vară au beneficiat din plin de expertiza sa în domeniul muzicii de fanfară. Lucrarea cu orchestrele și cu corul completează un profil remarcabil în domeniu. Bunul Dumnezeu să-l păzească și să-i dea sănătate și putere de muncă.

Până aici Domnul ne-a ajutat, Eben Ezer, fie numele Lui lăudat! Am parcurs un drum, nu ușor, dar rodnic, și avem aici în vedere cele 18 ediții naționale (1995, 1996, 1997 și 2004 la Micălaca, 1998 și 2012 la Deva, 1999 și 2007 la Lugoj, 2000 și 2010 la Cluj - Mănăștur și Cluj-Carpați, 2001 la Timișoara, 2002 la Călăcea, 2003 la Bocșa, 2005 la Bistrița, 2006 la Oradea-Universitatea Emanuel, 2008 la Cil, 2009 la Suceava, 2011 la Tulca (cu ocazia aniversării a 100 de ani de cântare cu fanfare). Nu trebuie omise taberele de vară de la Universitatea Emanuel Oradea (2006, 2007, 2009), Filadelfia Suceava (2008, 2010) și Hățăgel Hunedoara (2011), adevărate școli de ucenicie pentru muzicanți și tineri dirijori. Au fost organizate 3 ediții ale ciclului de festivaluri memoriale Traian Farcaș (Covăsânt 1999, Cluj Carpați 2002, Șiria 2004), festivalul Pavel Maghici (2002 Speranța Arad). Sperăm în reluarea unor astfel de manifestări în viitor, și ne exprimăm în același timp bucuria organizării memorialului Chișmorie de către Florea Burcă în 2012. În 2010 și 2012 s-au organizat ediții naționale ale fanfarelor de copii (Călăcea Bihor și Prelipca Suceava) și tineret (Șiria Arad și Lugoj Timiș), acțiuni pe care le dorim permanentizate.

Formații din asociația Forte Fortissimo au participat la festivaluri internaționale, turnee în străinătate și acțiuni comunitare (Golgota Bistrița în Austria, Ungaria, Bistrița și Buteni; Harul Lugoj în Ungaria, Bistrița, Austria; Carpați Cluj la Buteni, Austria; Răchitova în Austria; Cil Arad și Betania Cluj la Zilele internaționale ale Clujului, 2011).

Vă dorim tuturor UN AN NOU BINECUVÂNTAT,

Doamne ajută, Doamne dă izbândă!

În numele comitetului Forte Fortissimo
Președinte prof. dr. Ioan G. Pop

GÂNDURI PRINTRE NOTE

Una dintre practicile obișnuite în timpul desfășurării festivalurilor este, ca însoțitorii, pastori sau presbiteri, să adreseze participanților cuvinte de încurajare și de sfat pentru creștere spirituală. Cred că reamintirea lor ne poate fi de folos tuturor iubitorilor de muzică.

- Fanfara este un alt fel de orgă, care primește aerul, nu de la burduf, ci din sufletul instrumentistului;
- Calitatea interpretării trebuie să crească, dar nu datorită spiritului de competiție, ci din nevoia de a slăvi pe Dumnezeu;
- Valoarea maximă a fanfarei este atunci când „duhurile rele sunt alungate”, și când simți că Dumnezeu privește cu plăcere cântarea ei;
- Despre muzică nu trebuie să vorbești mult, ci să o asculți;
- În timp ce diavolul reinventează muzica în formatul nefast al zgomotului babilonean din valea Dura, să rămânem la cântările Sionului, la cântările Raiului, la cântările celor izbăviți de puterea sângelui vărsat pe cruce, la cântarea sublimă a lui Moise robul lui Dumnezeu, și a Mielului;
- Darul cel mai de preț dat omenirii de către Dumnezeu, bineînțeles după Domnul Isus, este muzica;
- Muzica plăcută lui Dumnezeu este aceea izvorâtă dintr-o inimă smerită și care sensibilizează spre pocăință;
- Sensibilizarea celor ce ascultă muzica este importantă, pentru că prin roua lacrimilor izvorâte, ne putem apropia mai mult de Divinul nostru Tată;
- Pentru a transmite un mesaj sfânt, cei ce cântă trebuie să fie sfinți;
- Toate momentele importante ale istoriei au fost, și vor fi însoțite de muzică;
- Trâmbița este simbolul bătăliei spirituale, Ps.89:15;
- Trâmbița este simbolul înaintării spirituale cu Domnul, sunetul de trâmbiță impune ritmul luptei, Ps. 47:5;
- Trâmbița este simbolul modestiei, astfel că să nu suni din trâmbiță când faci milostenie, Mat. 6:2;
- A cânta din trâmbiță este o cinste, deoarece este o pregătire pentru cea mai glorioasă fanfară în ziua de slavă și lumină a Domnului; este simbolul victoriei finale, 1 Tes. 4:16.

Au fost mult mai multe sfaturi minunate rostite spre creșterea spirituală a instrumentiștilor și a dirijorilor, dar vreau să închei cu cuvintele apostolului Pavel din epistola trimisă efesenilor cap.1:4 „Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui,...Să cântăm, deci cântări sfinte, celui Sfânt, numai după ce ne-am sfințit viețile prin Cristos Domnul nostru!

Gheorghe Pop,
secretar Asociația Muzicală *Forte Fortissimo*